

celo iznašel, da imamo Slovenci dva jezika; za take duhovite znanstvene „iznajdbe“ dajajo zdaj akademije zlate medalje in zato ni bilo treba našim kmetom s takim činom svoje hvale izreči. Najbrž je pri tej volitvi največ ali skoraj jedino vplival domači prepir o zidanji nove šole; večina odbornikov občinskega zastopa je mislila, da bo g. baron njen odrešenik v zadregi in to je vzrok, da je prišel Nemeec v ta odbor slovenske občine. Če se bo res posrečilo g. baronu, da se izpolni srčna želja večine odborove, potem ga bodo morda celo posadli na županski stol, na katerega bi se gotovo rad sam postavil. Da bi potem bilo celo uradovanje zopet nemško, to se zastopi samo ob sebi; kako bi pa bilo denarno gospodarjenje, na to se pa naši kmeti sami še dovolj dobro spominjajo.

Iz Brežic (Pojasnilo.) Iz dopisa „Iz Brežic“ v številki 8. utegnili bi bralci, ki ne poznajo razmer misliti, da se je hudodelstvo v Brežiški župniji vršilo. Naznanja se toraj, da temu ni tako; temveč izgodilo se je zločinstvo v Globokem, Pišečke župnije. Tam so tudi zločinci doma. Pri nas, hvala Bogu, se še take žalostne reči ne godijo. Brežičani.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Sedanja vlada dela veliko za delalce po tovarnah in imamo že več postav, po katerih se naj vzboljšuje njih stanje.

Škoda, da je med delalci rovarjev, ki so ji v tem napotek, ne pa, da ji vedó za to hvalo. Sedaj se pripravlja za drž. zbor postava, ki določi, kdo in kako naj skrbi za delalce, ki so ali bolni ali pa vsled kake nesreče pri delu niso več za delo. — Avstrijski škofje so izročili vladi skupno spomenico gledé verske šole. — V Gradcu je bilo v ponedeljek zborovanje kat. pol. društva. Možje so vzprejeli resolucijo ali željo, naj se dene krošnjarija v ožje spone, češ, da je na škodo tako trgovcem, kakor kupovalcem. Tudi za versko šolo so se potegnili ter so tako pokazali, da ni vse mesto, kakor se upije, zoper njo. — Fürstenfeld ima meseca septembra pokrajinsko razstavo poljedelskih stvari. — V Selih na Koroškem je pri necem posestniku 12 ljudi, to je vsi, kar jih je bilo pri hiši, v malih dneh umrlo. Ne vé se, kaj je bilo krivo njih smrti. — Nek sluga občine v Prevaljah je nosil kmetom davek v davkarijo in je še druge posle za nje opravljal, zadnji čas pa je denarje za se pridržal, češ, da mu jih je bolj treba, kakor pa davkariji. Mož je bil pri liberalcih in nemškutarjih bojda jako v čisljih. — V Ljubljani so se ljudske in srednje šole zadnji petek, dne 24. febr. zopet odprle, osepnice pa še niso nehale. — Vlada ni potrdila pravil mestne hranilnice v Ljubljani in le-te še torej ne morejo odpreti. Ali ni to pravo

zavlačevanje koristne naprave? — Ljubljanska tovarna za tobak daje 2000 delalcem, zaslužka. Kaj se pač pusti denarja v dim! — Ljudska posojilnica v Gorici ne zaostaja, ampak lepo kaže, kaj stori kreпка volja in vztrajno delo. Hranilnica je prejela lani 17 650 gld., posojil pa je dala 27.664 gld. 24 kr. — V Pulji, ob Jadranskem morji, je veliko c. kr. mornarskih vojakov in mesto ima največ zaslužka od njih, toda čudno, da je mestno prebivalstvo pri vsem iredentovsko, t. j. oči obrača bolj v Italijo, kakor pa v Avstrijo. — Trst je imel zadnje dni snega, kakor še menda nikoli, 1000 gld. ni bilo zadosti, da so ga spravili iz ulic in s cest. — Hrvaški sabor ali dež. zbor snide se kmalu po veliki noči, a treba bode še za to na večih krajih novih volitev. — V Huboki na Slavaškem je umrl tamošnji župnik, sloveći J. Hurban. Mož je budil svojih 40 let krepko uboge Slovake iz narodnega spanja. Madjarski vladi pa to ni bilo nič kaj po volji. — Madjare je hudo speklo, da so slovanski poslanci v drž. zboru na Dunaji poslali častitko škofu Strossmayerju v Djakovo. Bog zna, kaj vse se sklepa iz tega in kaj je v resnici na tej častitki? Znamenje velicega spoštovanja, ki ga zavživa škof vsled svojih velicnih zaslug za slov. vednosti in umetnosti. —

Vunanje države. V soboto, dne 3. marcija, bode deset let, odkar nosi Leo XIII. tujaro, t. j. odkar je glavar kat. cerkve. Očividno vodi ga roka božja, ter se vidi po vseh straneh blago delovanje, ki se razteza na ves krščanski svet. — Iz Carpineto, rojstnega mesta sedanjega papeža, prišlo je 700 romarjev, njim na čelu mestni župan, k sv. Očetu o zlati maši. Sedaj pa se pravi, da pokliče Crispi, minister ital. kralja, župana pred sodnijo zavoljo veleizdaje. Pod tem možem je vse mogoče. — Italija se oborožuje in kakor se kaže, velja nje jeza Franciji. Le-ta nastavlja bojda vojaštva na mejah proti Italiji in to se vidi Italiji nevarno. No, ni verjetno, da misli Francija na vojsko z Italijo, da-si ji je le ta za toliko francoske krvi, ki je tekla, predno je Italija postala, kar je sedaj, jako slabo hvaležna. — Sedanje ministerstvo francoske republike še živi, to pa zato, ker ni moža, ki ima dovolje poguma, da sestavi drugo, novo ministerstvo. — General Boulanger je sedaj celo pokoren ter še voliti noče zoper sedanjo vlado, ampak drži se popolnem vojaških postav. Vidi se, da nima mož osebnih namenov pri tem, kar dela na polji politike. — Anglijska vlada se pogaja s sv. Očetom v Rimu za to, da bode poseben poslanec anglijske države pri sv. Očetu. Iz tega poganja kat. Ircem novo upanje, da bode njih zateranje, ki ga trpé sedaj od Anglije, kmalu pri kraju. Daj Bog, da bode resnica! — Nemški kancelar, knez Bismarck, je previden mož, ter

se pogaja še bojda tudi s Kitajci, ki so si so-
sedje v Aziji z Rusijo, za neko zvezo zoper
Rusijo. Zna se, da si ti državi niste nič kaj
dobri sosedi in taka zveza bi torej že bila Ru-
siji precej na poti. — Nemški vojak, ki je bil
streljal na francoske lovce, ko so prišli blizu
do nemške meje, je dobil za to — višjo službo.
— Rusija je še dnes, kjer je bila v jeseni, to
se pravi, da ni niti jednega vojaka poklicala
od mejá nemških in avstrijskih, pač pa še pride v
kratkem cela divizija kozakov s kavkaških pla-
nin tje na mejo. — Princ Koburški mora, ako
obvelja Rusiji, iz Bolgarije. Za kat. cerkev, za
bolg. ljudstvo bilo pa bi bolje, da bi ostal,
vendar se noče nobena država potegniti za-nj,
vsaj ne očitno. Sedaj se množi že tudi šte-
vilo domačih ustaj zoper princa. — Po Srbiji
je volilno gibanje med liberalci in radikalci
postalo silno, radikalci so za sedanjo vladu in
bode torej tudi njih zmaga skorej toliko, kolikor
gotova — Turčija ima že doma dovolj sitnobe,
sedaj pa jo sili še Rusija, naj napravi red v
Bolgariji. Nje ministri so bili vsled tega te
dni staknili glave v kup, češ, kaj bi, toda do-
slej se ne zna, ali in kaj da so ukrenili. —
Kaj je ob Rrdečem morji? Pravi se, da postaja
italijanski vojni sedaj že prevroče; če dobi po-
ročilo, naj pride domov, bode ga tedaj najbrž
le vesela. Stane pa sedaj že 47 milij. „bela
vojska“, do rdeče pa težko, če pride.

Za poduk in kratek čas.

Štirnajst dni širom sveta.

(Dalje.)

Okoli ednajstih smo se peljali mimo me-
sta Tabor, kjer je nekdanj (l. 1419) huzit Žižka
svoje uporne kmete utaboril, da so se lože obra-
nili cesarskih. Najbolj zreli in vroči huziti so
se zbog tega zvali Taborci, ki so zlasti v me-
stu Taboru sv. Obhajilo pod obema podobama
delili. Jaz sem popred mislil, da je mesto Ta-
bor na Bog vé, kako visokem in strmem bregu,
da so se na njegovem hrbtu Taborci mogli varne
čutiti. Ali da vam povem, da breg ni viši, ka-
kor sv. Jurij na Ščavnici, ali pa sv. Jurij na
juž. železnici. Toda more biti, da je bil breg
kedaj viši, a da je po časih bolj in bolj v zem-
ljo zlezal, ker se tega sramuje, kar so ondi
svoje dni žgeči huziti počinjali.

Danes sva na vozu obedovala. Že pred-
poldne nama je prišel konduktur obeda ponujat
in midva sva ponudbo seveda rada sprejela.
Potem je konduktur prilepil na okno številko
eno in dve, kar je bilo znamenje za natakarije,
da v tem vozu dva lačna sedita. Ko tedaj pri-
drdramo na postajo Vesely, so natakariji z
nogami kar migali, in kakor bi trenil sem imel
obed na svojem krilu. Hitro, kakor je natakari

prišel, ravno tako brzo je zopet minil med vrati,
ker je železni konj že zopet prestapal in začel
vleči. —

Mislite si debelo štirioglasto desko, in na
sredi deske večo luknjo in okoli manjše luknje.
Na sredi v luknji je bila skledica za juho, v
postranskih pa so bili krožniki za meso, za pri-
kuho in za pogače; v eni luknjici je tičala ste-
klenica vina, v drugi solenjača in zopet v drugi
kupica. Nož in vilice so bile v desko vpičene,
žlica pa je na deski ležala. Luknje so bile z
železnimi pokrovi pokrite. Radovedna razkri-
jeva vse luknje zaporedoma, toda vlak je bil
že v tiru, in pokrovi so plesali in odskakovali
po deski, kakor prevzeta deca, in najina roba
je cingetala na kolenih, kakor bi se gostovanj-
ščaki peljali.

Sred večerke smo bili že na Gorenjem Av-
strijskem in smo tam na postaji Freistadt —
ne vem, zakaj — stali kake pol ure. Tam sem
gledal skozi okno jako ginljiv prizor. Dijaček
se je poslavljaj od svojega očeta. Sin je bil že
precej dolg, a bolj medel fantek, a oče je bil
visoke in močne postave. Govorila nista nič.
Oče je gledal sinka, a sinek je pretakal tako
obilne solze, da si jih je komaj vtegnil brisati
z lica. Oče je smodko kadil, in da bi nekoliko
zakril svojo žalost, je tako močno vlek, da
so se mu lica globoko vdiral, in da je smodka
skorej s plamenom gorela.

Zdaj se oglasi zvonček, in oče se mora
ločiti, da o pravem času vstopi. Dijaček se od-
krije in poljubi očetu roko, a oče mu z levo
roko lasi iz čela zbriše in ga z desno pokriža
na čelu, na ustih in na prsih, potem ga poljubi
in stopi na voz. Sinko je dolgo gledal za vla-
kom, pa videl ga menda ni, ker so mu solze oči
zalivale.

Moj tovariš je rekel: to je bilo res lepo!
in tudi v njegovem očesu je solza zalesketala,
menda od veselja, da je videl očeta, ki se ni-
kakor ni sramoval očitno svoje vere spoznati,
in pa sina, ki tako ljubi svoje stariše. Jaz sem
pa dijačka na tihem omiloval, ker se mi je
vsiljala misel, da bode v šolah počasih zgubil
tega dobrega duha. Zató nočem jaz nikomur po-
magati fante v šolo phati; če so že enkrat v
šoli, potem rajši pomagam. (Dalje prih.)

Smešnica 9. K rabeljnu, ki stanuje tik
mesta K., pride neko večer človek, ki se mu
pozna zločinstvo na lici, ter ga prosi kaj v
Boga ime. Rabelj ga prepozna k malu ter mu
reče: „Sedaj ti pač nimam kaj dati v Boga ime,
toda hočem te, ko pride do tega, v Boga ime
potegniti na — vešala“.

Razne stvari.

(Romarji.) Do konca meseca januarija
so sv. Oče v Rimu vzprejeli v celem 64.000 ro-